

17-04-2019

739

Republika Hrvatska
Upravni sud u Zagrebu
Avenija Dubrovnik 6 i 8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sucu Janji Topol Fulir, uz sudjelovanje zapisničarke Spomenke Đurđević, u upravnom sporu tužitelja C.I.O.S. MBO d.o.o. iz Varaždina, Cehovska 44/M, OIB: 55893192436, kojeg zastupa Jurica Tončić, odvjetnik iz Zagreba, Ul. Ignjata Dordića 19, protiv tuženika Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, uz sudjelovanje zainteresirane osobe TECHTEX d.o.o., Varaždin, Adolfa Wisserta 3/a, kojeg zastupa Miroslav Rendić, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Josip Kozjak i Miroslav Rendić iz Varaždina, Franjevački trg 11, radi predstečajne nagodbe, 4. travnja 2019.,

presud i j e

1. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja C.I.O.S. MBO d.o.o. iz Varaždina, Cehovska 44/M, kojim zahtjeva poništavanje rješenja Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak klasa: UP/II-423-01/15-01/690, ur. broj: 513-04/16-2 od 5. travnja 2016., i rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, klasa: UP/I-110/07/15-01/8168, ur. broj: 04-06-15-8168-97 od 24. rujna 2015., kao neosnovan.
2. Odbija se zahtjev tužitelja C.I.O.S. MBO d.o.o. za naknadu troškova ovog upravnog spora.
3. Nalaže se tužitelju C.I.O.S. MBO d.o.o. iz Varaždina, Cehovska 44/M, OIB: 55893192436, da u roku od 15 dana zainteresiranoj osobi TECHTEX d.o.o., Varaždin, Adolfa Wisserta 3/a, OIB: 95765950511, naknadi trošak ovog upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn.

Obrazloženje

Rješenjem Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, klasa: UP/I-110/07/15-01/8168, ur. broj: 04-06-15-8168-97 od 24. rujna 2015., odbačena je prijava tražbine tužitelja kao vjerovnika u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom TECHTEX d.o.o., Varaždin, Adolfa Wisserta 3/a, u iznosu od 206.811.832,47 kn.

Rješenjem tuženika klasa: UP/II-423-01/15-01/690, ur. broj: 513-04/16-2 od 5. travnja 2016., odbijena je žalba tužitelja protiv uvodno citiranog prvostupanjskog rješenja.

Tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika jer smatra da je njegova prijava tražbine neosnovano odbačena. Navodi kako je pravni osnov njegove tražbine Okvirni ugovor o međusobnim pravima i obvezama vezanim uz prodaju imovine odnosno prodaju i prijenos poslovnih udjela od 29. srpnja 2014., koji ugovor je dostavio još uz prijavu tražbine od 21. srpnja 2015. U skladu s navedenim, navodi kako nije mogao naknadno dostaviti FINI neki drugi dokaz, odnosno pozvati se na neki drugi pravni osnov, budući da je je jedini pravni osnov na kojem se zasniva tužiteljeva tražbina upravo Okvirni ugovor iz kojeg proizlazi njegovo pravo na naknadu štete, sukladno Zakonu o obveznim odnosima i dostavljenom ugovoru. Upućuje na prijavu tražbine kojom potražuje od dužnika iznos od 38.346.835,56 kn na ime ugovorne kazne, u skladu s odredbama članka 10.5. Okvirnog ugovora. Navodi kako ta tražbina postoji neovisno o tome da li je ugovor raskinut ili nije, tako da smatra da nisu u pravu tuženik odnosno FINA, kada traže dostavljanje dopune prijave, jer jedini pravni osnov za tu tražbinu jest upravo dostavljeni Okvirni ugovor i poziv upućen dužniku radi dostavljanja dokumentacije sukladno elektroničkoj poruci od 7. studenog 2014. Predlaže da sud poništi osporavano rješenje tuženika i prvostupanjsko rješenje uz naknadu troška ovog spora.

Tuženik je u odgovoru na tužbu ostao kod navoda iznesenih u obrazloženju osporavanoga rješenja te predložio sudu da odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba je u odgovoru na tužbu u cijelosti osporila tužbeni zahtjev, navodeći kako u smislu Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi nije potrebno rješenja obrazlagati na način kao da je riječ o sudskoj odluci, budući da prvostupanjsko tijelo niti nema dužnost provoditi sudski postupak, niti izvoditi dokaze kao u sudskom postupku te ih sukladno tome obrazlagati na taj način. Smatra da je radi izbjegavanja zloupotreba predviđeno da svaki vjerovnik mora dostaviti valjanu pravu osnovu za prijavu tražbine, a što tužitelj nije učinio. Ističe kako tužitelj nije dostavio pravomoćnu sudsku odluku o raskidu Novog okvirnog ugovora, radi čega je njegovu tražbinu trebalo odbaciti. Također smatra da se tužitelj pogrešno poziva na žalbene navode o povredama zakona tijekom provedbe postupka predstečajne nagodbe, jer je funkcija vijeća i povjerenika predstečajne nagodbe da prije samog ročišta ispituju svaku pojedinu prijavljenu tražbinu kao i njezinu osnovanost te temeljem tako utvrđenog stanja, nagodbeno vijeće donosi rješenje o utvrđenim tražbinama. Ukazuje kako nije prihvatljiva niti tvrdnja tužitelja o postojanju tražbine s osnove ugovorne kazne, budući da se ista temelji na samo jednoj jednostranoj e-mail poruci, bez ikakvog valjanog dokaza. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Sud je uzeo u obzir provedene dokaze i činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke te je radi ocjene zakonitosti osporavanog rješenja pročitao isprave u spisu i spis tuženika.

Dana 27. ožujka 2019. provedena je usmena i javna rasprava u prisutnosti zamjenika opunomoćenika tužitelja i zamjenika opunomoćenika zainteresirane osobe, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, čime je u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine broj 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17. dalje: ZUS), dana mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Iz spisa tuženika proizlazi da je nad dužnikom TECHTEX d.o.o., ovdje zainteresiranom osobom, rješenjem FINE, Regionalni centar Zagreb, od 19. lipnja 2015. otvoren postupak predstečajne nagodbe sukladno odredbi članka 50. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine broj: 108/12., 144/12., 81/13. i 112/13., dalje: ZFPNN-a), jer je utvrđeno da su ispunjeni propisani uvjeti za otvaranje postupka predstečajne nagodbe.

Tužitelj je u zakonskom roku 21. srpnja 2015. dostavio svoju prijavu tražbine u kojoj se pozvao na Okvirni ugovor koji je 29. srpnja 2014. sklopljen između nekoliko pravnih subjekata definiranih kao Patafta grupa i nekoliko pravnih subjekata definiranih kao C.I.O.S. grupa (nazvan ujedno Novi Okvirni ugovor). Dužnik predstečajne nagodbe, trgovačko društvo TECHTEX d.o.o. Varaždin, je bilo član Patafta grupe, a tužitelj je bio član C.I.O.S. grupe. Tužitelj je u prijavi tražbine naveo da je Novi Okvirni ugovor 13. siječnja 2015. raskinut izjavom o raskidu koja je e-mailom bila upućena od strane C.I.O.S. grupe Patafta grupi. Ističe da je raskidom Novog Okvirnog ugovora nastalo potraživanje društava C.I.O.S. grupe prema društvima Patafta grupe, pri čemu u spis prilaže spomenutu izjavu o raskidu Novog Okvirnog ugovora upućenu e-mailom 13. siječnja 2015., iz koje se vidi da se u njoj C.I.O.S. grupa poziva na prijevaru i zabludu kao na razlog zbog kojeg raskida Novi Okvirni ugovor.

Prvostupanjsko upravno tijelo je zaključkom od 17. rujna 2015. pozvalo tužitelja da u roku tri dana dostavi pravnu osnovu prijave tražbine u iznosu od 206.811.832,47 kn, te je navelo da će se u suprotnom donijeti rješenje o odbacivanju prijave. Zaključak je donesen jer je utvrđeno da je sadržaj prijave nepotpun, s obzirom na činjenicu da je tužitelj dostavio samo jednostranu izjavu o raskidu Novog Okvirnog ugovora. Prvostupanjsko tijelo je naime utvrdilo da je Novi Okvirni ugovor i dalje na snazi, a da opravdanost raskida ugovora može utvrditi samo nadležno sudsko tijelo. Navedeno je da se nije moguće upuštati u utvrđivanje uvjetnih tražbina za koje nema jasnih dokaza i pravnih osnova.

Tužitelj je u ostavljenom roku dostavio dopunu svoje prijave kojom se očitovao na traženje prema citiranom Zaključku, međutim iz očitovanja tužitelja proizlazi da je osporio traženje prvostupanjskog tijela kao neosnovano, jer smatra da je već dostavljenom dokumentacijom učinio vjerojatnim postojanje svojih tražbina. Tužitelj se poziva na to da je iz priloženog Novog Okvirnog ugovora vidljivo da se njegova suština, kao i suština niza drugih popratnih ugovora između članova Patafta grupe i članova C.I.O.S. grupe, svodi na međusobno preuzimanje poslovnih udjela u pojedinim društvima članovima navedenih grupa, odnosno na preuzimanje postrojenja za obradu komunalnog otpada na trgovačka društva članove C.I.O.S. grupe, također uz preuzimanje određenih financijskih aranžmana na C.I.O.S. grupu.

Iz spisa bi proizlazilo da su navedeni ugovori u cijelosti izvršeni prijenosom poslovnih udjela, preuzimanjem postrojenja za obradu komunalnog otpada i preuzimanjem financijskih obveza prema kreditnim i leasing institucijama. Tužitelj se, međutim, poziva na jednostranu izjavu o raskidu Novog Okvirnog ugovora koja je 13. siječnja 2015. e-mailom upućena od strane C.I.O.S. grupe prema Patafta grupi, a s bitnim obrazloženjem uočenih nedostataka u funkcioniranju preuzetog postrojenja za obradu komunalnog otpada. Ta izjava se pritom izričito poziva na prijevaru i zabludu.

Institut prijevare uređuje članak 284. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., dalje ZOO), u kojem stoji da je prijevara izazivanje zablude kod druge strane ili održavanje u zabludi druge strane, u namjeri da se ona time navede na sklapanje ugovora, čak i ako zabluda nije bitna. U tom slučaju ta druga strana može zahtijevati poništaj ugovora, kao i naknadu pretrpljene štete (stavak 1. i 2.). U slučaju bitne zablude (pa i zbog bitnih svojstava objekta ugovora) također se može zahtijevati poništaj ugovora i naknada štete (članak 280. stavak 1., 2. i 3. ZOO-a).

Iz navedenog proizlazi da zabluda i prijevara ne predstavljaju razlog za raskid ugovora (ugovor je ispunjen, a nisu utvrđene neke naknadne promijenjene okolnosti nakon njegovog sklapanja zbog kojih ugovor nije moguće ispuniti - članak 360. i članak 369. stavak 1. ZOO-a), a posebno ne za jednostrani raskid (članak 369. stavak 5. i članak 371. ZOO-a), već za poništaj ugovora i za naknadu pretrpljene štete. Međutim, pravilno navodi prvostupanjsko tijelo da se takav poništaj ugovora mora zahtijevati od strane nadležnog suda, te se u slučaju ishoda odgovarajuće odluke može tražiti i naknada pretrpljene štete. Jednako vrijedi u odnosu na tražbinu koju tužitelj navodi da ima po osnovi ugovorne kazne, jer ugovorna strana koja traži ugovornu kaznu mora dokazati da protivna strana nije ispunila svoju obvezu, odnosno da je kriva za povredu ugovornog odnosa.

U konkretnom slučaju tužitelj nije dostavio nikakav dokaz o tome da je od nadležnog suda tražio poništaj Novog Okvirnog ugovora (i naknadu štete) pa stoga jednostrana izjava o raskidu Novog Okvirnog ugovora od 13. siječnja 2015. sama po sebi ne može predstavljati nikakav pravni temelj na osnovi kojeg bi se moglo utvrditi da (ispunjeni) Novi Okvirni ugovor više ne bi proizvodio pravne učinke, odnosno da bi postojala dužnost povratnog preuzimanja financijskih aranžmana i izdanih jamstava.

Na temelju provedenih dokaza sud utvrđuje da je prvostupanjsko tijelo postupilo pravilno i zakonito kada je na temelju članka 54. stavka 3. ZFPNN-a, kao nepotpunu odbacilo prijavu tražbine tužitelja u iznosu od 206.811.832,47 kn.

Naime, citiranom odredbom ZFPNN-a propisano je da će nepotpunu prijavu tražbine nagodbeno vijeće (koje vodi predstečajnu nagodbu) odbaciti, ako u roku određenom za dopunu prijave vjerovnik ne otkloni nedostatke. Vjerovnik (tužitelj) u roku određenom zaključkom od 17. rujna 2015. nije otklonio nedostatke, odnosno nije dostavio dokumentaciju iz koje bi proizlazila potpunost njegove prijave tražbine. Naime, tužitelj nije nagodbenom vijeću uopće dostavio nikakav pravni osnov na osnovu kojeg bi se moglo meritorno raspravljati o navedenim tražbinama u postupku predstečajne nagodbe.

Također je pravilno i zakonito postupio tuženik, kada je zbog istih razloga odbio žalbu tužitelja, obrazlažući kako tužitelj niti u naknadnom roku nije dostavio isprave iz kojih proizlazi pravni osnov navedenih tražbina iz prijave.

Dužnost dostave dokumentacije iz koje proizlazi pravni osnov tražbine vjerovnika je propisana odredbom članka 54. stavka 1. točke 2. ZFPNN-a, kao što je odredbom članka 54. stavka 1. točke 3. ZFPNN-a određeno da prijava tražbine mora sadržavati i dokaz o njezinom postojanju.

Iz svega proizlazi da su prigovori tužitelja neosnovani, jer rješenjima prvostupanjskog tijela i tuženika nije povrijeđen zakon na njegovu štetu, radi čega je tužbeni zahtjev valjalo odbiti na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a, kao neosnovan.

S obzirom na to da je tužitelj izgubio upravni spor, na temelju članka 79. stavka 4. ZUS-a valjalo je točkom 2. izreke presude odbiti i zahtjev tužitelja za naknadu troška, a troškove upravnog spora dosuditi zainteresiranoj osobi - koja je u sporu uspjela.

Tako je točkom 3. izreke presude zainteresiranoj osobi za sastav odgovora na tužbu i za sudjelovanje na ročištu po opunomoćeniku - odvjetniku valjalo priznati nagradu od 250 bodova na temelju Tbr. 23/1 i Tbr. 23/2 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.), što uz vrijednost boda od 10,00 kn i PDV 25%, iznosi ukupno 6.250,00 kn, koliko je zainteresirana osoba i tražila.

U Zagrebu 4. travnja 2019.

Sudac:
Janja Topol Fulir, v.r.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove Presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

DNA:

1. Odvjetnik Jurica Tončić, 10000 Zagreb, Ignjata Đorđića 19
2. Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, 10000 Zagreb, Frankopanska 1
3. Odvjetnik Miroslav Rendić, Zajednički odvjetnički ured Josip Kozjak i Miroslav Rendić, 42000 Varaždin, Franjevački trg 11
4. U spis

Za vjernost otpisala – ovlaštenu službenik:
Snježana Miletić

Na temelju podataka iz ovog izvješća, za koje je odgovoran odgovorni za sadržaj ovog izvješća, potvrđuje se da su podaci istiniti i točno odražavaju stvarno stanje.

U slučaju da se u ovom izvješću nalaze nepravilnosti, isti će biti ispravni i točno odražavati stvarno stanje.

U slučaju da se u ovom izvješću nalaze nepravilnosti, isti će biti ispravni i točno odražavati stvarno stanje.

U Zagrebu, 4. travnja 2019.

Ime i Prezime: _____
Mjesto: _____

U ime i za račun: _____

U ime i za račun: _____

U ime i za račun: _____

Ime i Prezime: _____
Mjesto: _____

